

1862-08-28

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
London

Omtalte personer:
Peter Boisen
Ludvig Fenger
N.L. Høyen
Wilhelm Marstrand

Arkivplacering:
Mappe 5 nr. 36

DOKUMENTINDHOLD

P.C. Skovgaard fortæller om de mange udstillinger i London. Han skriver, at han har fået besked om Peter Boisens død.

TRANSSKRIFTION

Mappe 5 nr 36

London d. 28d August 1862

Kjæreste G! Jeg glemte adskilligt sidst jeg skrev, men det kom af at jeg blev afbrudt, saaledes at sige Dig, at jeg ikke har været hos Mr. Meyers og næppe kommer der, og heller ikke skriver jeg herfra til Titus. Tiden kan ikke slaa til. Vi har nu i Aften siddet og overregnet med Høyen hvad der [?] skulde ses om det var muligt og det er meget. I dag har vi været i Windsor, men blev skuffede. Vi fik ikke Billederne at se, da Dronningen vist [?] i aften. Derimod fik Kirken at se og Kirken i det nærliggende Eton, Skjønne engelske Gothiske Monumenter. Vi havde også en henrivende Udsigt fra det ene Taarn ved Capel, og til sidst gjorde vi en Kjøretour i Parken, som har nogen lighed med vor dyrehave deri at der er Masser af Daadyr. Igaar saa vi de Elginske Marmorere, som jo hører til det stolteste Verden har frembragt, Høyen siger det, og Cartonerne i Hampton Court er det bedste England har, og jeg gav Dig vidst en [?Smag] af en Opregning, hvori jeg havde glemt mange Navne bl.a. Rembrandt, af ham her fundet aldeles kostelige Hoveder, ja endnu er jeg kun ved det første Gjennemsyn, jeg længes efter at komme til at repetere for ret at kunne dvæle ved, hvad som især har tiltal mig. Men om andre Ting fortæl Drengene at jeg har en Aften været i Zoologisk Have og seet Løverne og Tigrene faa Kiød jeg saa en Flodhest, et Næsehorn, en Elefant som muntert plaskede i et Vandbassin og

-2-

til sidst da den skulde i sit Hus, saa gik den ganske rolig rundt mellem os som om det var en tam Ko, men det allerbedste var dog at der var 2 Kameler, som Børnene kom til at ride paa, en Dreng sad på Ryggen af Pukkelen af den med en Pukkel og en lille Pige midt imellem begge Pukler paa den anden. Jeg har ogsaa set en del af Fattigdommen her, dog ikke det meget skravlede i den Retning, og lyster heller ikke derefter. – Endskjønt vi ikke bruger om Dagen, hvad vi havde gjort Regning paa, saa er det dog svært, hvad alt koster. Dog faar man undertiden noget for ganske Ingenting, saaledes blev Marstrand og jeg en af de første Aftener trukket hen til en slags butik, jeg tænkte eller vidste ikke hvad jeg skulde tænke, da jeg ikke kunde forstaae hvad der blev sagt men der blev paa Spørgsmaal om jeg vilde have Tysk eller Fransk eller hvad? Stukket mig en

lille Pakke i Haanden, som indeholdt Johannes Evangelium og Aabenbaring tilligemed paa en Del stort udvalgte Bibelsprog alt paa Tydsk, med Ønsket om megen Gavn deraf. Det kom meget tilpas, da jeg var bedrøvet over ikke at have faaet et Testamente med, havde jeg bare spurgt om noget paa Dansk, for det kniber dog lidt med det Tyske. Og min kjære G. hvor jeg nu længes efter at høre fra Eder naar vi seer noget rigtig deiligt saa siger vi alle 3 bare vi dog nu havde vore Koner med, hvor vilde det Glæde dem, Disse Udbrud kommer

-3-

jo mest i den skønne Natur, dog har jeg ved mangt et Billede tænkt paa Dig, naar jeg kommer Hjem, skal jeg fortælle Dig nyt herom, men vise Dig dem kan jeg dog ikke, en gammel Bekjendt har jeg seet, Alexander og Darius Familier af Poul, men de andre gode Venner, som er her i England af [?] Samling faar vi ikke at see. Kunde der blot flyde noget af det gjennem min Pensel, saa fik Du dog det at see.

30te August Tak for Dit Brev Kjæreste G. jeg fik det i morges og nu er det Aften Kl 11½ . Ak – den sørgelige Efterretning¹ fik jeg – vi igaar i et Brev til Høyen fra T.G. den har jo dybt bedrøvet mig, Tak for Fortællingen om hans sidste Tid – Jeg er træt, kjære G. for jeg maa bruge mig snart og skulde derfor vel ikke skrive, men gaa i Seng men jeg maa sidde oppe og vente paa Marstrand som er i Operaen, og saa synes jeg at jeg ikke kan gjøre bedre end ligesom tale med Dig. Du vil gjerne have Fortæling, det er dog ikke muligt at tage fat paa noget Enkelt endnu, nogle Forsøg gjør vi om Aftenen indbyrdes paa at samle og klare, men tænke Dig naar vi om Dagen seer flere Samlinger, saaledes igaar saa vi 4, i den 1st var der 2 Claudio, i den 2den 9, i den 4de 5 eller 6, i dag var vi i Én hvor der var 10 eller 11, kun nogle af disse staar levende for mig, men et er ikke Cladio alene, for vi finder og af andre kostelige Malere, som jo alt for prangende, de hænger hist Side om Side, men det var sjælden godt og saa den forbidstrede Maade med Glas for, som Du har seet saa meget, det skader. 2den Sept. Dette Brev har været længe under Arbeide, nu maa jeg see til at faa det af sted. Jeg har nu i et par Dage begyndt at haabe paa Brev, jeg syntes at jeg maatte kunne faae et, Du skulde vel ikke have forsømt at sætte "Piccadilly" paa, det forsømte nok jeg, da jeg

-4-

skrev Dig Adressen, for jeg vidste dengang ikke, at det skulde staae der, varer det endnu nogle Dage, saa faar jeg vel høre mig for paa Posthuset, det vil blive slem Skuffelse. Du skulde vide lidt om vor Maade at bo paa, vi har havt en god og hyggelig Bolig hos vakkre Folk, vi har hver et Sovekammer, Marstrands og mit med Gennemgang fra det ene til det

andet, og en fælles Dagligstue, vi spiser alle Maaltider hjemme, naar vi ikke er på større Udflugter, vi boer i i en lille rolig Gade tæt ved Piccadilly, en af de store Gader, med kun faa Huse paa den ene Side, den anden begrænset af Green Park. Nu kom Høyen ind og vi skal ud – Det blev en deilig formiddag med Høyen i Nationalgalleriet. (Marstrand var med Fenger og en anden i Woolwich) Vi gennemgik i Roe og Mag [?Clauderne], Rembrandterne, Tizianerne og [?Poulione], foruden flere Andre, det var skjønt og velgjørende kan du troe. Vi var gsaa i Akademiet og saa foruden Andre: en carton af Leonardo som var overordenlig deilig, desuden en halvtrediehundrede Aar gl. Copie af Nadveren, en særdeles god Copie, naar der er Ting paa, som saa ikke mere er til at se, endelig et faldefærdigt Relief i Marmor af Michelangelo. Hils Poul og tak ham for hans Arbeid med Haven, det groveste var det vel ikke saa galt at lade luge bort, men du maa indskjærpe Forsigtighed at intet rykkes op, som skal blive. Brevet til Titus skal blive besørges, saa snart jeg kan, men Du maa huske Londons Udstrækning indbefatter Danske Miile og i Postkassen kan det ikke kastes fordi jeg ved ingen Bykredsen, hvorledes her er nemlig flere Slags, og nu lev vel, kjære, kjære Kone og hils Alle navnlig Drengene og Louise Dorothea.

Din Mand

¹ P.C. Skovgaard henviser her til nyheden om Peter Boisens død. Se Mappe 4, brev 3.

Wiltst du die Schrift in die Hände nehmen, so ist das
ein sehr gutes Zeichen, daß du dich zu Gott
wendest, und dich um die Erlösung deines
Seelen bedachtest. Ich will dir nun ein
wenig von dem, was du zu thun hast, sagen.
Zuerst sollst du dich selbst kennen lernen.
Denn wenn du dich nicht selbst kennst, so
kannst du nicht wissen, was du zu thun
hast. Du sollst also dir selbst die Fragen
stellen: Wer bin ich? Was ist meine
Natur? Was ist meine Schwachheit? Was
ist meine Sünde? Und dann sollst du
dich selbst prüfen, ob du dich wirklich
kennen lernst. Denn wenn du dich nicht
selbst kennst, so kannst du nicht wissen,
was du zu thun hast. Du sollst also
dich selbst kennen lernen, und dann
sollst du dich selbst prüfen, ob du dich
wirklich kennen lernst. Denn wenn du
dich nicht selbst kennst, so kannst du
nicht wissen, was du zu thun hast.

So nun ist die erste Sache, die du zu thun
hast, dich selbst kennen lernen. Denn
wenn du dich nicht selbst kennst, so
kannst du nicht wissen, was du zu thun
hast. Du sollst also dich selbst kennen
lernen, und dann sollst du dich selbst
prüfen, ob du dich wirklich kennen lernst.
Denn wenn du dich nicht selbst kennst,
so kannst du nicht wissen, was du zu
thun hast. Du sollst also dich selbst
kennen lernen, und dann sollst du dich
selbst prüfen, ob du dich wirklich kennen
lernst. Denn wenn du dich nicht selbst
kennst, so kannst du nicht wissen, was
du zu thun hast.